Redactiunea, Administratiunea si Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri.
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţul inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicarĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LII.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anu 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unu anu 12 fl. pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtu abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntu a se plăti înainte.

Nr. 51. Braşovŭ, Sâmbătă 4 (16) Martie 1889.

Braşovŭ, 3 Martie v.

Se vede că tactica, ce-o urmăresce oposiţia maghiară din dietă în combaterea legii militare şi a guvernului tiszaistŭ, a începutŭ se facă a se clătina şirurile maiorităţii, căcĭ ministrulŭ-preşedinte Tisza a credutŭ de lipsă a face în conferenţa de Marţĭ séra a partidei sale unele declaraţiunĭ, carĭ dovedescŭ, că este îngrijatŭ de viitórea purtare a mamelucilorŭ sĕi.

La o întrebare a deputatului Hegedüs declară Tisza, că dânsulŭ nu va părăsi postulŭ sĕu, pe câtŭ timpŭ cei doi factorĭ chiămaţĭ, coróna şi maioritatea, vorŭ crede, că este datoria lui de a rĕmâne la postŭ în interesulŭ afacerilorŭ publice.

Mai ânteiu este bătătorŭ la ochĭ că ministrulŭ-preşedinte Tisza, care la încheierea desbaterii generale a avutŭ o maioritate de 126 voturĭ, află de lipsă a face acum asemenĭ declaraţiunĭ.

Vomŭ înţelege însĕ pe deplinŭ pasulŭ acesta alŭ lui Tisza, decă vomŭ avé în vedere, că în cursulŭ desbaterii asupra legii militare, care se continuă, au desertatŭ mulţĭ din sînulŭ partidei sale, declarând că vorŭ vota în contra §-lui 25. Chiar la conferenţa memorată au lipsitŭ mulţĭ dintre căpeteniile mamelucescĭ şi foile oposiţiunale spun că şi dintre cei de faţă au luatŭ câţiva hotărîrea a părăsi partida guvernului.

Prin declararea sa memorată d-l Tisza a vrutŭ se mai apeleze odată la sprijinulŭ maiorităţii şi împrejurarea că cu acésta ocasiune pressa subvenţionată de elŭ îi sare în ajutorŭ, admoniândŭ pe cei din céta mamelucéscă, ca se fiă cu tăriă, sânge rece şi cu paţienţă, nu prea vorbesce pentru pretinsa „posiţiune nesdruncinabilă" a şefului cabinetului unguresců.

Nu credemŭ, că acésta apĕrare a pressei subvenţionate unguresci şi nemţescĭ va fi de bunŭ augurŭ pentru d-l Tsza. Cu tóte aceste şansele de isbêndă încă suntŭ mai multŭ pe partea lui, însĕ oposiţiunea i-o spune pe faţă, că nu se va stêmpĕra şi va continua atacurile ei şi după primirea eventuală a §-lorŭ 24 şi 25 ai legei militare. Apponyi cu ai sĕi sperézâ că în cele din urmă totuşĭ le va succede a sparge rêndurile maiorităţii.

Resistenţa acésta desperată, ce-o face oposiţia din stânga cabinetului Tisza, póte sĕ dea nascere în cele din urmă unorŭ grave evenimente interióre. Caracteristicŭ este şi rĕmâne pentru momentulŭ de faţă, că puternicii ḑilei au începutŭ a se teme ca nu cumva în ora decisiva sĕ fiă părăsiţĭ de o mare parte dintre credincioşii lorŭ de până acuma.

Ministru-preşedinte Tisza trebue sĕ suporte acum consecenţele politicei sale rele şi periculóse, vĕdêndu-se în cele din urmă părăsitŭ chiar şi de ómenii sĕi.

DIN AFARĂ.

Proclamaţia regelui Milanŭ.

Cu ocasiunea abdicării sale, Regele Milanŭ a adresatŭ către poporulŭ sêrbescŭ o proclamaţiă, în care ḑice că:

„Prin abdicare îndeplinesce o intenţiune ce de multŭ o avea. Abdică tocmai în ḑiua, în care acum şépte anĭ a obţinutŭ demnitatea de rege, şi acum 21 de anĭ s'a suitŭ pe tronulŭ Serbiei. In anii cei dintâiu ai domniei sale a urmatŭ o singură cale, potrivită a aduce împlinirea unuia din idealele naţionale ale Sêrbilorŭ: independenţa. După tractatulŭ din Berlinŭ, Serbia a avutŭ nisuinţa sĕ fiă unŭ elementŭ de ordine şi de linişte în peninsula balcanică. Raporturile esterne ale Serbiei suntŭ adĭ astfelŭ regulate, încâtŭ regele e convinsŭ, că ţéra va trage folosŭ din lucrarea lui, o va continua şi o va completa. Domnirea lui a fostŭ caracterisată prin lupte violente interne şi esterne în care a avutŭ şi succese şi fiascurĭ. Pentru succese le mulţămesce Sêrbilorŭ, carĭ l'au sprijinitŭ, fiindŭ a lorŭ gloria, ér rĕspunderea pentru nesuccese cade asupra lui. In aceste lupte 'şi-a storsŭ puterile. Două periode ale domnirei lui suntŭ terminate: una se caracteriséză prin câştigurile din afară, alta prin marea reformă constituţională. Pentru noua eră ce se ivesce, nu se simte destulŭ de tare a satisface cerinţelorŭ ei. Dela partidele politice, care póte n'au pututŭ sĕ înţelégă şi se apreţieze nisuinţele lui, se cerŭ adĭ dovedĭ de patriotismŭ şi de prudenţă de statŭ. Décă am greşitŭ faţă de curente politice interne, şi am ofensatŭ pe unii, atuncĭ Dumneḑeu sĕ îmĭ ierte greşéla; pe aceia, carĭ au greşitŭ faţă cu mine, îi ertŭ. Voiu lucra după putinţă într'acolo, ca fiulŭ meu sĕ devină unŭ bunŭ domnitorŭ şi eu voiu fi celŭ dinteiu şi mai credinciosŭ supusŭ alŭ regelui Alexandru I". Apeléză apoi la Sêrbĭ sĕ fiă credincioşĭ regelui şi sĕ-lŭ iubéscă. Are încredere că regenţii ca patrioţĭ cu esperienţă şi bărbaţĭ de statŭ prudenţĭ vorŭ fi credincioşĭ regelui Alexandru I şi'şĭ vorŭ pune tótă puterea, ca înăuntru sĕ ducă ţéra spre progresŭ, şi vorŭ continua o astfelŭ de politică eternă, care va întemeia pacea înăuntru, liniştea în peninsula balcanică.

Proclamaţia regenţilorŭ sêrbĭ.

Regenţii spunŭ în proclamaţiă, că regelui Milan are a se mulţămi, că Serbia a devenitŭ din statŭ vasalŭ regatŭ independentŭ, graniţele ţêrii s'au lărgitŭ, Serbia a devenitŭ statŭ modernŭ europênŭ. A avutŭ şi nesuccese regele, pentru că ele suntŭ împreunate cu sórtea celorŭ chemaţĭ a resolva cele mai grele probleme de statŭ, dér istoriculŭ nepărtinitorŭ va trebui sĕ mărturisécă, că regele Milan are dreptŭ la recunoscinţa Serbiei. Noulŭ rege Alexandru I, alŭ cincelea din dinastia Obrenovicĭ, s'a suitŭ pe tronŭ sĕ continue misiunea ce a încredinţat'o Provedinţa dinastiei naţionale Obrenovicĭ. Fiindŭ minorenŭ regele, esercitarea puterii regescĭ pănă la maiorenitatea regelui Alexandru a încredinţat'o regele Milan la trei regenţĭ. Aceştia vorŭ păstra neatinsŭ tînĕrului rege tronulŭ, decişĭ fiindŭ a trece peste orĭce pedecĭ, şi conteză pe sprijinulŭ naţiunei întregĭ, căcĭ ea are problema a'şĭ educa însaşĭ pe tînĕrulŭ ei domnitorŭ. Acesta va sci sĕ se însufleţéscă pentru idealurile naţiunei. De adĭ înainte regenţii nu se vorŭ mai ţine de nicĭ o partidă politică, voindŭ a'şĭ împlini datorinţele fără prejudiţii de partidă. Dér în aceeaşĭ mĕsură ceremŭ ca toţĭ şi fiecare sĕ respecte deopotrivă legile fundamentale esistente ale statului. Regenţii suntŭ convinşĭ, că Sêrbii îi vorŭ urma pe calea desvoltării pacînice şi de ordine. Vomŭ purta grije sĕ întreţină bune raporturĭ în afară şi sĕ respecte tractatele internaţionale. Era cea nouă cere lucrare seriosă şi cruţare. Serbia va rĕmâne în rêndulŭ celorlalte popóre balcanice unŭ elementŭ alŭ păcii şi alŭ ordinei. Apeléză la Sêrbĭ sĕ se grupeze împrejurulŭ gloriosului tronŭ alŭ dinastiei Obrenovicĭ, ca sĕ pótă preda tînĕrului rege, când va sosi ḑiua, o Serbiă mulţămită, fericită şi progresată.

Sinodulŭ bulgarŭ şi guvernulŭ.

Precum se comunică din Sofia către „Pol. Corr.", cabinetulŭ Stambulov face atêrnătóre înlăturarea conflictului, născutŭ între guvernŭ şi între sinodŭ, de împlinirea următórelorŭ trei condiţiunĭ: 1) Metropoliţii sĕ se scuse într'o adresă către guvernŭ pentru incidentele ce au pricinuitŭ disolvarea sinodului. 2) Capii bisericescĭ bulgarĭ sĕ dea espresiune într'o adresă către prinţulŭ Ferdinand simţêmintelorŭ de lealitate şi fidelitate, ce le nutrescŭ pentru capulŭ supremŭ alŭ statului, alesŭ de naţiune. 3) Episcopii ţêrii printr'o pastorală către întregŭ clerulŭ principatului sĕ-lŭ oblige pe acesta la ascultare şi supunere către guvernulŭ legalŭ şi către legile esistente.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Veniţĭ ca se'şĭ petrécă.

după

Eugène Chavette.

(Domnulŭ şi Dómna Duflost şedŭ în logea primă din faţă):

Dómna: Etă o biétă singură dată, că ai consimţitŭ sĕ'mĭ procurĭ o plăcere, şi mĕ mirŭ, domnule Duflost, că ai avutŭ aşa de puţină grijă de a'mĭ face tóte bine şi spre mulţămire. Unŭ bărbatŭ g lantŭ ar fi căutatŭ locurĭ mai confortabile; dér mi-se pare, că D-ta ai ḑisŭ: „Şi acesta e destulŭ de bunŭ pentru ea!"

Domnulŭ (uimitŭ): Dér dragă, avem logea primă din faţă; fiă-care fauteuil mĕ costă 8 francĭ şi îuzadarŭ aşŭ fi căutatŭ sĕ găsescŭ acele locurĭ mai confortabile, de carĭ vorbescĭ tu; deórece nicĭ prin minte nu-mĭ póte trece, că facĭ alusiune la logea presidentului Republicei.

Dómna (atinsă): Cum! D-ta nu potĭ crede, că aşŭ face alusiune la logea presidentului? — După părerea D-tale aşŭ rămui la ea??? — Ah! îmĭ pare tare rĕu că m'ai adusŭ în teatru, pentru ca sĕ-mĭ facĭ astfelŭ de complimente.

Domnulŭ: Nu, nu! — eu rĕspundŭ numai la împutarea ta că am negligeatŭ sĕ'ţĭ procurŭ unŭ locŭ, unde sĕ te afli bine şi sĕ nu-ţĭ stricĭ sănĕtatea. M'am presentatŭ la cassă şi am întrebatŭ: Câtŭ costă locurile prime? Mi-s'a rĕspunsŭ: 16 francĭ.... pe carĭ i-am plătitŭ iute şi de grabă; de mĭ-ar fi cerutŭ chiar şi 50, şi fericirea, de a'ţĭ pute procura o plăcere, m'ar fi făcutŭ sĕ'ĭ dau cu aceeaşĭ bucuriă.

Domna: Va sĕ ḑică ai prăpăditŭ 16 francĭ, fără măcarŭ sĕ te asigurĭ, ce locurĭ ai luatŭ.... aşa că, décă la sosirea nóstră ne-ar fi deschisŭ fundulŭ unui parsechiu ḑicêndŭ: „Poftiţĭ, locurile vĕ suntŭ acolo, pe poliţa a doua", n'ai fi făcutŭ D-ta nicĭ o reclamaţiune.

Domnulŭ: Ah! Tu mergĭ prea departe; este fórte evidentŭ dóră, că unŭ locŭ angajatŭ la teatru în faţa scenei nu este într'unŭ parsechiu, mintea sănĕtósă nĭ-o spune acésta.

Dómna: 'Ţĭ mulţumescŭ pentru acest alŭ doilea complimentŭ! Cu vorbele D-tale: „Mintea sănĕtósă nĭ-o spune", nu i-se póte spune mai bine unei femei decâtŭ, că ea este nebună. Se vede, că cei 16 francĭ daţĭ pe locurĭ ţĭ-au sângeratŭ inima, şi acum mi-i scoţĭ pe nasŭ, — ca şi cum ar fi vina mea, décă altulŭ ţĭ-a aruncatŭ bilete pentru astfelŭ de locurĭ!

Domnulŭ: Nu mĭ-a aruncatŭ nimicŭ, am alesŭ eu însu'mĭ numerii pe planulŭ ce se afla în biroulŭ de locaţiune.

Dómna: Va sĕ ḑică, ai datŭ banii fără a cere măcarŭ sĕ veḑĭ locurile, pentru a te asigura décă scaunele erau séu nu moi.

Domnulŭ: Nu esistă nicăirĭ obiceiulŭ a pretinde sĕ pipăi scaunele.

Domna: De ce nu? Óre nu se pipăe puii, când îi cumperĭ? Totŭ astfel trebue sĕ fiă şi cu locurile.

Domnulŭ: Şi-apoi, ḑiua domnesce în sală cea mai adêncă întunecime.

Dómna: Atuncĭ cereai unŭ felinarŭ.[1])

Domnulŭ: Oh!

Dómna: Ce „oh"? — Pare că aşŭ fi cerutŭ unŭ munte; dóră nu mĕ veĭ face sĕ credŭ, că într'unŭ oraşŭ ca Parisulŭ nu se póte găsi unŭ felinarŭ. — Dér pe galanteria dtale cea mai mică opintire o costă prea multŭ puţinŭ şi iţĭ pasă, décă o biétă creatură — a căreĭ fericire şi sănĕtate ţĭ-au fostŭ credinţate de lege — capĕtă junghiu şi rĕmâne strîmbă pe unŭ scaunŭ mai tare decâtŭ pétra.

Domnulŭ (cu grăbire): Vreĭ sĕ spun îngrijitoreĭ sĕ-ţĭ aducă o perină?

Dómna (cu disgustŭ): Ah! o perină, care a servitŭ la tótă lumea! nu-i aşa? — Déca a ajunsŭ aşa departe, de ce sĕ nu o întrebĭ décă nu cumva are din întâmplare unŭ buchetŭ vechiu, fórte uscatŭ şi uitatŭ, care s'a tîrîitŭ vre-o 8 ḑile în colţulŭ vre-unei logĭ?

Domnulŭ (galantŭ): Tu scii, scumpa mea, că décă dorescĭ florĭ, mĕ ducŭ la momentŭ....

Dómna: Décă te-ar preocupa câtuşĭ de puţinŭ sănĕtatea mea, ai sci că parfumurile îmĭ facŭ rĕu.

Domnulŭ: Ertă-mĕ, îmĭ uitasemŭ.

Dómna: Nu trebuia sĕ-mĭ mai spuĭ, ca sĕ fiu convinsă. Căcĭ, de când suntemŭ aci, unŭ bărbatŭ numai puţinŭ prevenitorŭ, care ar fi mirositŭ câtŭ de multŭ inveninéză aerulŭ vecina nóstră cu „patchouli",[2]) care'mĭ leşina inima, s'ar fi grăbitŭ sĕ deschidă uşa.

Domnulŭ: Draga mea, aşŭ face-o

[1]) Lămpaşu.

[2]) Unŭ parfumŭ estrasŭ dintr'o specie de plante.

SCIRILE ḌILEI.

Consistoriului plenarŭ din Caransebeşŭ. ţinutŭ la 25 Februarie, precum scrie „Fóia Diecesană", i-s'a comunicatŭ, că după adormitulŭ episcopŭ nu s'a aflatŭ testamentŭ. S'au constatatŭ în acéstă şedinţă mandatele vacante de deputaţi la sinodulŭ eparchialŭ şi s'au luatŭ disposiţiuni pentru întregirea lorŭ. La provocarea Inaltŭ Presfinţiei Sale Metropolitului Mironŭ Romanulŭ i-s'a predatŭ statulŭ autenticatŭ alŭ întregŭ personalului aplicatŭ la consistoriulŭ diecesanŭ, împreună cu regulamentulŭ provisoriu alŭ afacerilorŭ interne consistoriale. Cu privire la terminulŭ convocărei sinodului eparchialŭ estraordinarŭ pentru alegerea noului episcopŭ, proiectândŭ Escelenţia Sa părintele metropolitŭ Dumineca a 5-a a paresemilorŭ, adecă 26 Martie (7 Aprile) a. c., Consistoriulŭ s'a învoitŭ la acestŭ terminŭ, decă Escelenţia Sa, care voesce a conduce în persónă sinodulŭ eparchialŭ electoralŭ, află acestŭ terminŭ mai practicabilŭ. — Totŭ numita fóiă scrie, că rĕposarea episcopului diecesanŭ *Ioanŭ Popasu* a adus'o la cunoscinţa camerei magnaţilorŭ unguri preşedintele ei, custodele corónei, Iosifŭ Szlávy, în şedinţa ţinută în 6 Martie n. a. c. prin următórele cuvinte: „Defunctulŭ a servitŭ mai multŭ decâtŭ o jumĕtate de seculŭ bisericei sale. Meritele lui câştigate prin înfiinţarea de şcóle, prin ridicarea culturei spirituale a preoţimei subalterne şi ameliorarea stărei ei materiale îi vorŭ conserva pentru totdeuna memoria cu gratitudine la credincioşii lui". Casa magnaţilorŭ esprimă ca decisŭ la protocolŭ condolenţa sa pentru încetarea din viéţă a acestui prelatŭ.

***

Nuele pusci cu repetiţiă „Mannlicher" au sositŭ deja pentru fiă-care regimentŭ din corpulŭ alŭ 12-lea de armată din Ardealŭ şi s'au şi începutŭ esercițiile cu ele. Reserviştii vorŭ fi convocaţi probabilŭ la începutulŭ lui Aprilie la esercițiu de 7 ḍile pentru a-şi însuşi desteritatea necesară în mânuarea nouei pusci.

***

Apele minerale din România. Direcţiunea şcólei naţionale de mine din Parisŭ a convenitŭ a primi sĕ esamineze în laboratórele sale probele de ape minerale dela Călimănesci, Govora, Căciulata, Bivolari, etc. D-lŭ Carnot, directorulŭ numitei scóle şi frate alŭ preşedintelui republicei francese, deşi este cu desĕvêrşire interḍisă orĭ-ce esaminare de ape străine, a făcut'o însĕ acésta în vederea simpatiilorŭ dintre ambele naţiuni şi ca concesiune pentru numĕrulŭ celŭ mare de tineri, cari se instruescŭ la scólele francese, scrie „Telegrafulŭ Românŭ" din Bucuresci.

***

Despoiarea poporului. Din Gaiulŭmicŭ zelosulŭ parochŭ Zacharie Laţico scrisese „Luminătorului" din nou şi într'unŭ tonŭ tare îngrijatŭ şi amăritŭ pentru primejdia ce ameninţă averile mai multorŭ parochieni ai sĕi din partea statului pentru restanţele de dare nelimpeḍite şi încurcate. D-sa ḍice, că e de lipsă ca tótă inteligenţa şi fruntaşii poporului din acelŭ tractŭ sĕ ţină câtŭ mai curêndŭ o conferinţă, în care sĕ se sfătuéscă asupra îndreptării sorţii şi a stării poporului lovitŭ greu din tóte părţile. Fórte de lipsă este sĕ se facă cu energiă toţi paşii pela forurile respective competente cari suntŭ în rĕndulŭ întêiu în stare sĕ ajute, pentru-că poporulŭ nu póte fi lăsatŭ pradă. — Făcut'a ceva inteligenţa din acelŭ tractŭ în astă privinţă?

***

Dragoste săsescă. Cetimŭ în „Telegrafulŭ românŭ" din Sibiiu: „Unŭ corespondentŭ de alŭ nostru din Sasŭ-Sebeşŭ ne comunică într'o corespondenţă mai lungă, că în giurulŭ Sebeşului s'a lăţitŭ absurda faimă, că unŭ preotŭ românŭ, voindŭ sĕ sparie pe unŭ omŭ, care afirmative ar fi aflatŭ o comóră cu bani, spre acestŭ scopŭ s'a îmbrăcatŭ cu o piele de ţapŭ, şi acum pielea de ţapŭ s'a lipitŭ de trupulŭ sĕu. O absurditate ne mai auḍită; dér fraţii nostri Sasi, cu bunăvoinţa, cu care ne suntŭ, n'au întrelăsatŭ a eternisa acéstă absurditate într'o poesiă şi mai absurdă, ce ni-se comunică şi nouĕ, şi care s'a împărţitŭ la lume şi ţéră. Ne mărginimŭ de astădată a constata acestŭ faptŭ plinŭ de dragoste frăţéscă alŭ conlocuitorilorŭ sasi, căci auḍimŭ, că poliţia, conscie de chemarea sa, urmăresce faptulŭ, şi la timpulŭ sĕu vomŭ comunica şi resultatulŭ cercetărilorŭ".

***

Distincţiune. Maj. Sa Monarchulŭ a numitŭ pe generalulŭ şi comandantulŭ brigadei de infant. 59, Teodorŭ Seracinŭ, cavalerŭ alŭ ordinului imperialŭ Leopoldinŭ, în conformitate cu statutele acelui ordinŭ.

***

Deputatŭ în dieta Bucovinei în loculŭ rĕposatului Dr. Grigorcea din a doua curiă a marei proprietăţi s'a alesŭ unanimŭ Dr. Stefanovici. Unanimitatea a provenitŭ de acolo, ḍice „N. fr. Presse", că Românii au respectatŭ imposanta putere a partidei compromisului ce s'a doveditŭ la alegerea pentru parlamentulŭ austriacŭ şi au primitŭ pe candidatulŭ propusŭ de acéstă partidă. Alesulŭ aparţine partidei autonomiste neromâne. S'a luatŭ în perspectivă, printr'unŭ comitetŭ comunŭ, deja de acum pentru viitórele alegeri politice o procedere unită a ambelorŭ fracţiuni autonomiste ale marei poprietăţi bucovinene.

***

Esamenŭ de cualificaţiune preoţescŭ. După cum e informatŭ „Telegr. rom." din Sibiiu, pentru depunerea esamenului de cualificaţiune preoţescŭ la terminulŭ din 25 Februarie s'au însinuatŭ cu totulŭ 10 clerici absolviţi, cari toţi au depusŭ esamenulŭ cu succesŭ bunŭ.

Din dieta ungurésca.

In şedinţa dela 9 Martie se ridică sĕ vorbéscă dep. Karol *Eötvös*. Atunci contele Gabr. *Karolyi* strigă: „Sĕ aducă pe acusatulŭ înainte!" înţelegêndu-se ministru-preşedinte. Când apărŭ mai târḍiu acesta în sală, baronŭ Kaas, care vorbesce fórte bine nemţesce, prefăcêndu-se că nu scie de locŭ limba armatei, strigă în gura mare nemţesce: „Das Minister-President kommt!" Oposiţia începŭ sĕ strige „Hoch!" ér maioritatea „eljen". Apoi Eötvös istorisi, că *la Sadova soldaţii unguri au aruncată armele dinaintea inimicului.* Atunci rĕsună strigătulŭ: *„Asta o vorŭ face şi în viitorŭ!"* Er din altă parte se auḍi strigătulŭ, că e indiferentŭ, decă limba armatei e cea germană ori cea rusescă. Eötvös ḍice că dreptulŭ publicŭ unguresců nu recunósce drepturi reservate corónei; e în contra legii că locurile de coloneli la regimente ungare se dau la Neunguri. Vrêndŭ vorbitorulŭ sĕ spună că membri dinastiei au mai multŭ cultură militară, preşedintele îlŭ întrerupe, aducêndŭ ca esemplu pe prinţulŭ de corónă Rudolfŭ, care nu s'a ocupatŭ numai cu afaceri militare, ci a edatŭ şi unŭ opŭ unguresců, lucrândŭ însuşi la elŭ. Eötvös a încheiatŭ respingêndŭ legea.

In şedinţa dela 11 Martie *Asboth* ḍise cu privire la vorbele lui Eötvös despre Sadova, că speră, cumcă în armată nu va fi nici unŭ singurŭ soldatŭ laşŭ, trădătorŭ, care sĕ arunce arma dinaintea inimicului.

Contele Carolŭ *Pongracz* respinge cu indignare afirmarea lui Eötvös, cumcă corpuri de trupe unguresci s'ar fi făcutŭ vinovate de laşitate ori de infidelitate. Armata austriacă s'a susţinutŭ victoriósă dela 5 ore diminéţa până la 11 ore din ḍi, când decise lupta sosirea prinţului de corónă prusianŭ. Intre prisonieri se aflau soldaţi de tóte naţionalităţile, prin urmare şi Unguri. Afirmarea că ar fi fostŭ Unguri, cari şi-ar fi aruncatŭ armele, e neadevĕrŭ. Cu privire la strigătulŭ, că tinerii unguri vorŭ arunca şi în viitorŭ armele, vorbitorulŭ ḍise: Dumneḍeu sĕ erte totŭ, numai înalta trădare nu.

Nicolau *Perczel* ḍise că acéstă apostrofă e lipsită de tactŭ. Elŭ e în contra legii.

Hodossy cere sĕ nu fiă obligatóre depunerea esamenului de oficerŭ şi sĕ se ia în lege, că cetăţenii statului ungarŭ potŭ depune esamenulŭ în limba ungurescă. Ḍice că în privinţa limbei armatei legislaţiunea unguréscă are dreptulŭ sĕ creeze o lege. Nu esistă nici unŭ dreptŭ alŭ corónei, asupra căruia sĕ nu se estindă cerculŭ de activitate alŭ legislaţiunei şi influinţa acesteia. Oposiţia încuviinţéză ori-ce mijlóce pentru întărirea armatei, dér nu cu preţulŭ drepturilorŭ constituţionale şi a individualităţii naţionale.

Hevessy din stânga estremă ḍise, că elŭ se rógă lui Dumneḍeu, ca în ḍiua votării legii *sĕ se dărîme edificiulŭ parlamentului şi sĕ 'mormênteze sub ruinele sale pe representanţi.*

Preşedintele observă, că Dumneḍeu nu va da partidei vorbitorului ajutorulŭ doritŭ.

Corespondenţa „Gaz. Trans."

Cluşiu, 13 Martie 1889.

Făcêndu-vĕ cunoscutŭ conclusulŭ luatŭ de inteligenţa română din Cluşiu, adecă: arangearea de *serate literare* totŭ la 2 sĕptĕmâni, Vĕ comunicŭ totodată că începutulŭ s'a făcutŭ deja. In 9 Martie Sâmbătă s'a ţinutŭ prima „serată literară" în localitatea casinei române în favorulŭ proiectatei reuniuni a femeilorŭ române din locŭ şi giurŭ, cu sucursulŭ tineretului universitarŭ şi în faţa unui publicŭ fórte numerosŭ, aşa încâtŭ localităţile casinei, dealtmintrelea destulŭ de spaţióse, s'au adeveritŭ de prea mici pentru astfelŭ de ocasiuni. Programa a fost următórea:

1. „Cuvêntŭ de deschidere" rostitŭ de presid. cas. Rev. d-nŭ Gavrilŭ Popŭ. Cu cunoscuta-i elocinţă a accentuatŭ însĕmnătatea astorfelŭ de serate literare. 2. „Stelele", romanţă, cântecŭ solo, aria de A. Flechtenmacher, esecutatŭ de d-lŭ Ales. Boheţel jur., acompaniatŭ în duet pe violină de d-nii: Ioanŭ Popŭ st. philosoph. şi Simeonŭ Tamaşŭ st. jur. 3. „O privire peste Carpaţi", poesiă de A. Mureşianu, decl. de d-lŭ Gavrilŭ Buzura st. jur. 4. „Mama Angheluşa", cântecŭ comicŭ, de V. Alexandri, predatŭ de d-l Florianŭ Munteanŭ st. jur. 5. „Olulŭ spart" naraţiune comică după E. Zschokke de d-lŭ Valeriu Abni st. med. 6. „Cântece populare" esecutate pe violină de d-lŭ Simeonŭ Tamaşiu. 7. „Cuvêntŭ de închidere" prin Rev. d-nŭ Gav. Popŭ.

---

cu plăcere, dér piesa a începutŭ, ar trebui sĕ conturbŭ tótă lumea.....

Dómnă: Aşa da, îţi cade greu sĕ conturbi pe străini, pentru a procura puţina uşurare mamei legitime a copiilorŭ D-tale.

Domnulŭ: Şi apoi credŭ, că aceea ar produce unŭ curentŭ de aerŭ care ar strica şi fiă-care s'ar grăbi sĕ o închidă.

Dómna: Va sĕ ḍică eu trebue sĕ cadŭ asfixiată, pentru că nenorocirea m'a pusŭ lângă o vecină...... puţinŭ próspĕtă?

Domnulŭ: Tăcere! de te-a auḍi!

Dómna: Ei da, o repetŭ, puţinŭ próspĕtă.

Domnulŭ: Pst, pst!

Dómna: Decă ea ar fi próspĕtă, avere-ar trebuinţă sĕ se împrósce de mirosuri? Rĕspunde-mi!

Domnulŭ: Nu sciu nimicŭ.

Dómna: D-ta n'ai nici măcar atâta minte ca Toinetta, bucătărésa nóstră.

Domnulŭ: Fórte mulţămescŭ!

Dómna: La naiba! Ce face ea véra, când din causa căldurii se îndoesce că pescele e próspĕtŭ? Ea ni-lŭ face ca în provinciă.... cu ustunoiu.... unŭ mirosŭ alungă pe celalaltŭ; cuiu cu cu . . scóte afară. — Veḍi aşa déră, că nu fără causă se îmbalsaméză acéstă dómnă cu mirosuri.

Domnulŭ: Nu cumva vrei sĕ ḍici, că şi ea este ca în provinciă?

Dómna: Aceea aşŭ prefera-o cu multŭ mai bine; aiulŭ produce mai puţină durere de capŭ decâtŭ patchouli.

Domnulŭ: Da, dér patchouli este unŭ parfumŭ primitŭ în tóte salónele.

Dómna: Salónele suntŭ cu atâtŭ mai de plânsu. Ah! acum înţelegŭ de ce bărbatulŭ acelei femei trage tăbacŭ pe nasŭ şi încă câte unŭ pumnŭ întregŭ; căci acela trebue sĕ'i fie bărbatulŭ, acela înaltŭ, uscatŭ, care şéde acolo cu gura căscată şi cu mânile întinse.

Domnulŭ: Elŭ face ceea ce ar trebui sĕ facemŭ şi noi; ascultă cu atenţiune piesa.

Dómna: Ţi-ai găsit'o, ce mai piesă plăcută! nu înţelegŭ nici o bóbă din ea.

Domnulŭ: Decă ai fi atentă numai puţinŭ.... în locŭ sĕ totŭ spui atâtea.

Dómna: Atunci trebue sĕ stau cu gura închisă, fără a ḍice o vorbă măcarŭ?

Domnulŭ: Nu vreu sĕ ḍicŭ aceea... dér este obiceiulŭ, ca îndată ce s'a ridicatŭ cortina, tótă lumea sĕ asculte la actori.... aceea ajută multŭ la înţelegerea intrigei, după cum mi-s'a spusŭ.

Dómna: Intriga D-tale este tare frumósă! O contesă, care primesce pe primulŭ venitŭ.... Ei! bine! uite-i că se punŭ sĕ cânte, pe când ea îlŭ reconduce.

Domnulŭ: Acésta este o aşa numită „Eşire."

Dómna: Va sĕ ḍică în oraşŭ este obiceiulŭ de a cânta ori de câte ori cineva trece dintr'o odaiă într'alta? — Şi ei au ḍisŭ la începutŭ, că în etagiulŭ de desuptŭ locuesce unŭ notarŭ..... Ei bine! acela trebue, că are o cancelariă tare liniştită, decă contesa începe sĕ cânte ori de câte ori reconduce unŭ visitătorŭ! Numai de-ar face şi servitorii sĕi asemenea, acésta trebue sĕ bucure multŭ pe notarŭ..... are pacienţă mare, bietulŭ omŭ.

Domnulŭ: De altcum acésta este o piesă tare ascultată.

Dómna: Ah! lasă-mĕ! tare observată; preste totŭ au uşi cu două aripi şi ori de câte ori intră séu esŭ, deschidŭ ambele aripi. In oraşŭ este obiceiulŭ de a intra totdeuna deschiḍêndŭ amêndouĕ aripele, da? Va sĕ ḍică ei scotŭ încuietórea totŭ mereu când intră sĕu esŭ? Şi încai de-ar închide celŭ puţinŭ uşa.... dér nu... o lasă deschisă după ei... ea se închide de sine.

Domnulŭ: Se presupune, că de cealaltă parte e unŭ lacheu, care îngrijesce de acésta.

Dómna: Va sĕ ḍică în odaia de durmitŭ a contesei era unŭ lacheu, când ea a intratŭ deschiḍêndŭ amêndouĕ aripile.... şi ea anunţase, că merge sĕ se îmbrace.... Frumósă contesă, fórte mulţămescŭ! Decă acésta e ceea ce se ḍice „marile maniere" ale secolului lui Ludovicŭ alŭ XIV, atunci sunt mândră, că sunt numai o burgesă. — Şi pentru a'ţi arĕta acésta îţi cerŭ 16 franci!

Domnulŭ: Tu eşti severă.

Dómna: Ba de locŭ; dér deórece teatrulŭ e o scólă a moravurilorŭ, nu voescŭ sĕ se strige în odaia unui notarŭ, nici ca o contesă sĕ se închidă în odaiă cu unŭ lacheu. — Ei, mai étă unulŭ, care începe sĕ danţeze acum!!!

Domnulŭ: N'ai auḍitŭ, că a ḍisŭ: „Sĕ profitămŭ de absenţa contesei, pentru a repeta pasulŭ, ce trebue sĕ-lŭ danţezŭ de séră cu dênsa." De aceea danţéză.

Tóte punctele au fostŭ esecutate cu multă precisiune și considerândŭ, că timpulŭ pentru pregătire a fostŭ relativŭ fórte scurtŭ, n'avemŭ decâtŭ sĕ ne esprimămŭ felicitările nóstre bravei inteligențe din Clușiu, câtŭ și tineretului pentru viulŭ interesŭ ce l'a doveditŭ și cu acéstă ocasiune față de o întreprindere atâtŭ de salutară.

Pe 23 Febr., conformŭ conclusului, e proiectată o altă serată, insinuările s'au făcutŭ deja in numĕrŭ atâtŭ de mare, încâtŭ comitetulŭ esecutivŭ va fi necesitatŭ a lăsa unele din ele pentru altă ocasiune. Cu bucuriă trebue sĕ constatezŭ, că și domnișórele vorŭ sĕ debuteze. Ér pe Pascĭ se facŭ pregătirĭ pentru de a da o representațiune teatrală, firesce împreunată cu o serată literară.

Venitulŭ curatŭ alŭ seratei literare din 9/III a fostŭ aprópe 25 fl.; e de însemnatŭ că prețulŭ de întrare a fostŭ numai 10 cr de persónă firesce, suprasolvirile au fostŭ numeróse.

Programa seratei literare ce se va ține în 23/III încă o voiu comunica înainte orĭ după ținerea seratei. **G.**

Literatură.

George Lazarŭ, revistă pentru educațiune și instrucțiune, apare în Bârlad odată pe lună și costă 3 fl. pe anŭ. Directorŭ *S. M. Halița*. Comitetulŭ da Redacțiune: G. Constantinescu, Gh. Ghibănescu, Gavr. Onișorŭ, V. G. Diaconescu. — Nr. 11 de pe Februarie conține: Instrucțiunĭ relative la construcțiunea localelorŭ de scólă (urmare), de Spiru C. Haretŭ; Rolulŭ sciințelorŭ în educațiune (fine), de V. Simionovŭ; Gândului (poesiă), de C. Hamangiu; Causele venirei Grecilorŭ în țĕrile române, de G. Constantinescu Rîm.; Originea alfabetului cirilicŭ, de Gh. Ghibănescu; Buletinŭ pedagogicŭ și Bibliografiă.

Economia Națională, revista intereselor economice române, apare în Bucurescĭ sub direcția d-lui *Petre S. Aureliană*, membru alŭ Academiei. Abonamentulŭ pentru străinătate 30 lei pe anŭ, 18 lei pe ½ anŭ. Sumarulŭ N-rului 8 dela 27 Februarie: Arendatorii, carĭ esploatéză moșiile prin părtășie sĕu meteiagiu; Observațiunĭ asupra învoielelorŭ agricole; Congresulŭ internaționalŭ de agricultură la Parisŭ în 1889, îmbunĕtățirĭ agricole în Transilvania; Otrăvirea animalelorŭ prin maculŭ sĕlbaticŭ; Tablou de observațiunĭ meteorologice; Situațiunea sumară a Băncei Naționale.

Mulțămită publică.*)

Maiestatea Sa cesaro-regéscă apostolică s'a înduratŭ a aplacida prea grațiosŭ din Casseta Sa privată suma de 80 fl. v. a. pentru restaurarea bisericei greco-catolice din Corna, în protopopiatulŭ Roșiei-montane.

Acestŭ darŭ prea grațiosŭ primindu-lŭ curatoratulŭ amintitei biserică pe calea Veneratului Ordinariatŭ Metropolitanŭ de Alba-Iulia în 24 Februarie a. c., se simte moralminte obligatŭ a chita acestŭ darŭ maiestaticŭ și pe acéstă cale și pe lângă esprimarea celei mai călduróse mulțămite în numele nostru și alŭ credincioșilorŭ gr. cat. din parochia Cornei, dorindŭ din adênculŭ inimilorŭ nóstre viéță îndelungată Maiestății Sale Cesaro-regescĭ apostolice împreună cu Augusta-i consórtă și poftindŭ ca preste adênca rană causată Maiestățilorŭ Lorŭ prin prea timpuria și neașteptata mórte a scumpului fiu, a Alteței Sale Principelui de coróna și archiducelui Rudolfŭ Provedința divină sĕ-șĭ reverse ceresculŭ sĕu balsamŭ alinătorŭ și sĕ pótă domni cu Sceptrulŭ dreptății și alŭ păcii încă mulțĭ anĭ fericițĭ spre mulțămirea poporelorŭ și spre înfrumsețarea bisericilorŭ, scólelorŭ și a altorŭ instituțiunĭ pie și de interesŭ publicŭ!

Corna, 5 Martie 1889.

cu profundă lealitate:

Georgiu Mogoșiu *Tomuția Gerasimŭ*,
adm. paroch. gr cat. primarŭ curatorŭ.
Sumuțu Nicolae,
vice-curatoru.

*) Și celelalte foi naționale suntŭ rugate a reproduce acéstă mulțămită publică.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta)

Parisŭ, 15 Martie. Senatulŭ și Camera a hotărîtŭ într'o ședință furtunósă estradarea deputațilorŭ Naquet, Laguerre, Laisant și Turquet. Guvernulŭ a ordonatŭ cercetare la conducĕtorii ligei patriotice în provincia.

Belgradŭ, 15 Martie. Agitațiunea pentru întórcerea reginei Natalia cresce mereu.

Mulțămită publică.

Corpulŭ didacticŭ alŭ scólei grănițerescĭ din Lisa a aranjatŭ în 19 Ianuarie a. c. o „Producțiune literară“ cu următorulŭ programŭ: 1) Cuvêntŭ ocasionalŭ de deschidere, de învĕțătorulŭ diriginte Gavrilă Popŭ. 2) „Pe pămêntulŭ Turcului,“ poesiă de G. Coșbuc, declamată de învĕțătorulŭ secund. Eusichiu Stanislavŭ. 3) „Transilvania“ melodiă, esecutată unisonŭ de băeții școlarĭ. 4) Seraculŭ înavuțitŭ“ fabulă de Sionŭ, declamată de unŭ elevŭ. 5) „Dialogŭ“ între băeții scolarĭ. Inceputulŭ a fostŭ la 6 óre séra. După producțiune a urmatŭ „petrecere socială cu jocŭ“. Venitulŭ a fostŭ destinatŭ în favorulŭ fondului școlasticŭ localŭ.

In ce privesce resultatulŭ materialŭ alŭ acestei producțiunĭ și petrecerĭ a fostŭ — încâtŭ numai s'a putută aștepta — pe deplinŭ mulțămitorŭ.

Supra-solvirĭ au incursŭ dela domnii: Georgiu Poparadŭ, notarŭ cerc. în V.-Recea 1 fl., Dănilă Șerbanŭ, not. cerc. în Voila 1 fl., Michailŭ Poparadŭ, căpitanŭ ces. reg. în pens. în Pojorta 50 cr., Valeriu Comșia, preotŭ gr.-cath. în Copăcelŭ 60 cr., Simeonŭ Ganea, practicant not. în Lisa 30 cr., Sofroniu Prună, înv. dirig. și Ioanŭ Popŭ, învĕț. secund. în V.-Recea câte 10 cr. Nicolau Ludu, inv. în Becleanŭ 10 cr. Ioachimŭ Băcilă, not. cerc. în Becleanŭ 20 cr., dómna Carolina Kravak din Făgărașŭ 50 cr. Hochmaun not. în Breaza 50 cr: și Bernardt Sweitzer, comers. în Pojorta 1 fl. v. a. Suma 5 fl. 90 cr. v. a.

Primescă on. domnĭ suprasolvențĭ în specialŭ, și în generalŭ toțĭ participanții, carĭ au contribuitŭ cu denariulŭ lorŭ cu acéstă ocasiune în favorulŭ fondului scolasticŭ, mulțămita nóstră adêncă dorindu-le rehabilitarea acelorŭ spese pe altă cale.

Venitulŭ întregŭ a fostŭ de 23 fl. 40 cr., din carĭ subtrăgêndu-se spesele cu 12 fl. 52 cr. rĕmâne unŭ venitŭ curatŭ de 10 fl. 88 cr. v. a.

Gavrilă Popŭ,
învĕțăt. dirigentŭ.

DIVERSE.

Arestare. In Berlinŭ a făcutŭ mare sensațiune arestarea fără de veste a măiestrului de esercițiu alŭ principelui de coronă germanŭ. Motivele suntŭ încă necunoscute.

O căsĕtoriă care costă 52 milióne. Căsĕtoria împĕratului Chinei costă 52 milióne de lei. Se pare, că tesaurariatulŭ imperialŭ, neputêndŭ aduna acéstă sumă, cu totŭ apelulŭ adresatŭ vice-regilorŭ, s'a luatŭ hotărîrea de a se adresa la unŭ sindicatu de bancherĭ englesĭ, care lĭ-au datŭ cu împrumutare trei-ḑecĭ milióne de lei.

Câtŭ de greu se fiă unŭ omŭ? Celebrulŭ antropologŭ francesŭ, Dr. Broca, e autorulŭ și editorulŭ unei scrierĭ despre mărimea și greutatea, ce sĕ o aibă omulŭ. După vederile sale trebue sĕ aibă atâța klgramĭ în greutate, câțĭ centimetri mĕsóră în înălțime, abstrăgêndŭ unŭ metru. Unŭ omŭ așa-deră care e înaltŭ de 1 metru 83 cm. trebue sĕ cumpănéscă 83 klgr.

Unŭ telegrafŭ de lumină (Photolog) fu inventatŭ de unŭ Rusŭ cu numele Petnicov. Scopulŭ acestui telegrafŭ e a da signale nóptea și astfelŭ ca sĕ se vadă numai pe anumite linii. Incercările ce s'au făcutŭ în apropiere de Kronstadt (Rusia) au constatatŭ, că noua descoperire póte percurge 38 kilometre; se crede de mare folosŭ acéstă descoperire în timpŭ de rĕsboiu.

Rectificare. In numĕrulŭ de erĭ alŭ fóiei nóstre, la rĕspunsulŭ datŭ de d-lŭ A. Nicoară, este a se ceti în șirulŭ alŭ 43 din urmă: *precaută*, în locŭ de „prebatŭ“, ér în șirulŭ 22 din urmă: *a-lŭ dimisiona*, în locŭ de „a dimisiona“.

„Wiener mode“ de astă-dată în Nr. 11 tractéză absolutŭ numai de copii, atâtŭ în partea modei, câtŭ și în părțile literare. Partea modei ne oferă o bogată colecțiă de pălării, paltóne, rochițe, cămășuțe atâtŭ pentru băețĭ, câtŭ și pentru fetițe de etate diferită și tóte celelalte ce aparținŭ trusoului lorŭ; nicĭ toiletele de păpușĭ nu fură uitate, ba chiar și rubrica pentru lucrurĭ de mână e pentru copii împărțită. Ca decorațiune acestŭ numĕrŭ e presărată cu o mulțime de drăgălașe silhuete. In suplementulŭ literarŭ găsimŭ o bună poveste intitulată „Der Glückspilz“ de A. Mertz, o poesiă: „Der gute König“ de Iulius Lohmeyr, o comediă: „Der Kinderball“ de Sigmund Schlesinger, o temă: Gymnastik für Kinder“, unŭ tractatŭ despre cei patru eroi ai povestilorŭ: Musäus, frații Grimm și Andersen, o melodiă: „Spatzenlied“ tecstulŭ de Iulius Rodenberger, musica de Passerotto, și alte multe ghiciturĭ și jocurĭ. Se permitŭ pentru deslegătorii de ghiciturĭ cărțĭ prețióse ca premii ș. c. l.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 15 Martie st. n. 1889.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.45	Vend.	9.48
Argintŭ românescŭ -	„	9.38	„	9.43
Napoleon-d'orĭ - - -	„	9.60	„	9.62
Lire turcescĭ - - -	„	10.84	„	10.88
Imperialĭ - - - -	„	9.84	„	9.88
Galbinĭ	„	5.62	„	5.65
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ 5%	„	98.50	„	99.—
Ruble rusescĭ - - -	„	127.—	„	128.—
Discontulu - - - -	6½—8% pe anu.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 14 Martie st. n. 1889.

Renta de aurŭ 4% - - - - - - -	101.40
Renta de hârtiă 5% - - - - - - -	94.20
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare -	146.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) - -	99 30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) - -	120.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) - -	114.60
Bonurĭ rurale ungare - - - - - -	104.75
Bonurĭ cu clasa de sortare - - - -	104.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ - - -	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare - - - -	104.75
Bonurĭ rurale transilvane - - - -	104.75
Bonurĭ croato-slavone - - - - - -	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguresců - - - - - - - -	99.85
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	137.75
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului - - - - - - - - -	126.50
Renta de hârtiă austriacă - - - -	83.20
Renta de argintŭ austriacă - - - -	83.80
Renta de aurŭ austriacă - - - - -	111.50
Losurĭ din 1860 - - - - - - - -	140.90
Acțiunile băncei austro-ungare - -	893.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar. -	309 75
Acțiunile băncei de creditŭ austr. -	302.75
Galbenĭ împĕrătescĭ- - - - - - -	5.70
Napoleon-d'orĭ - - - - - - - - -	9.62
Mărcĭ 100 împ. germane - - - -	59.42
Londra 10 Livres sterlinge - - - -	121.85

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Dómna: Și notarulŭ de desuptŭ? atuncĭ nu se mai gândescŭ la elŭ. Trebue că plătesce tare puțină chiriă, de rĕmâne într'o astfelŭ de casă! Óre nu se va sui susŭ la ei?

Domnulŭ: Mĕ întrebĭ prea multŭ.

Dómna: Oh! Dumneḑeule! câtŭ ședŭ de rĕu... sunt sigură, că cineva mergea mai bine la eșafodŭ odinióră. Nu înțelegŭ pe poliția, care a doveditŭ atâta interesŭ pentru vițeii, ce suntŭ dușĭ la abatoriu, orĭ nu se preocupă de locŭ de privitorii unui teatru. Décă vreodată ar voi cineva sĕ trécă prin vamă acéstă bancă, vameșulŭ șĭ-ar rupe sonda... Poftimŭ, cei cu acela care intră la contesa ca în țéra lui cremene??

Domnulŭ: A spusŭ tocmai acum, că n'a găsitŭ pe nimenĭ în antișambră, ca sĕ'lŭ anunțe.

Dómna: Atuncĭ, cine a închisŭ ușa, pe care și elŭ o deschisese dândŭ aripile înderĕtŭ. deórece faimosulŭ lacheu nu era acolo?.... Ah! étă o contesă, care este într'adevĕrŭ cu ușile închise când se îmbracă... Ar face totŭ atâtŭ de bine sĕ se ducă sĕ se îmbrace pe strada „Operei“..... Mĕ întrebŭ, cum nu-i vine nou venitului idea sĕ intre în odaia de durmitŭ a contesei, până când se totŭ preumblă la dênsa... sĕ sperămŭ, că celŭ puținŭ va fi avutŭ precauțiunea a trage zăvorulŭ... Ah! Ce mai casă bine păzită!.. Nicĭ măcarŭ unŭ portarŭ... Mi se pare, că notarulŭ nu-șĭ păstréză banii acasă.

Domnulŭ: Décă te oprescĭ la lucrurĭ de nimica, atuncĭ nu mai e posibilŭ teatrulŭ.

Dómna: Ah! D-ta numescĭ lucru de nimica sĕ poțĭ intra la o damă, când se îmbracă?... De altcum nu mĕ mirŭ de locŭ. Pentru D-vóstră, decența este lucru necunoscutŭ... Sunt chiar surprinsă, că D-ta încă nu țĭ-ai părăsitŭ loculŭ, sĕ mergĭ sĕ-i dai rolă contesei, ca și ceilalțĭ... Fără îndoielă póte cauțĭ chiarŭ acum vre-unŭ pretextŭ, nu cumva?

Domnulŭ: Ești nebună.

Dómna: Étă apróape unŭ pătrarŭ de oră, de când aștepțŭ sĕ te audŭ ḑicêndu'mĭ, că și d-ta ai o întêlnire la notarulŭ de desuptŭ.

Domnulŭ: Ei, contenesce-te, se uită lumea la noi; tu uițĭ, că suntemŭ în teatru.

Dómna: Ah! Mĕ miramŭ adĭ-diminéță de dărnicia d-tale de necreḑutŭ, sĕ mergĭ sĕ cheltuescĭ 16 francĭ, pentru a'mĭ procura o plăcere; acum înțelegŭ scopulŭ d-tale întreitŭ: de a'mĭ sfărîma corpulŭ, de a mĕ învenina de patchouli și de a'mĭ perverti moralulŭ.

Domnulŭ (încetŭ): Te rogŭ, tacĭ.

Dómna: D-ta îțĭ ḑiceaĭ: „Acum, când au libertatea teatrelorŭ, ei potŭ juca ce voescŭ și vorŭ cangrena spiritulŭ nevestei mele, făcêndŭ dintr'ênsa o destrăbălată ca acea contesă, care primesce cete întregĭ.“

Domnulŭ: Te conjurŭ, tacĭ! rîde lumea de noi.

Dómna: Nu mai stau nicĭ unŭ minutŭ aci. Mĕ ducŭ numai decâtŭ sĕ'mĭ cerŭ înapoi cei 16 francĭ. — Ei vorŭ subtrage unŭ actŭ, décă le dă mâna. — Teatrele arŭ trebui sĕ fiă plătite ca și birjarii..... cu ora.... Eșindŭ amŭ plăti ceea ce amŭ consumatŭ... Astfelŭ n'ar fi lumea obligată sĕ înghiță tótă dosa pentru a avé ceva pe toțĭ banii dațĭ. (Uitându-se pentru ultima óră pe scenă). Uite la ei, toțĭ sărută pe contesa, ce orore!!

Domnulŭ: Dér deórece îșĭ regăsesce pe cei cincĭ frațĭ perduțĭ!

Dómna: Nicĭ-odată nu'șĭ perde cineva cincĭ frațĭ de-odată.... Ea îi numesce „frații sĕi“ fiind-că mai are póte vr'unŭ restŭ de pudóre....

Domnulŭ: Décă ai fi ascultatŭ intriga, tu ai fi înțelesŭ că...

Dómna: atuncĭ eu sunt o hĕbăucă!

Domnulŭ: Nu ḑicŭ acésta, dér....

Dómna: Numai ascultŭ de locŭ, nicĭ unŭ minutŭ mai departe acéstă piesă..... vreu sĕ esŭ....

Domnulŭ: Aștéptă sĕ se lase cortina.

Dómna: Nicĭdecum!

Domnulŭ: Dér nu putemŭ conturba tótă lumea.

Dómna: Décă D-ta refusĭ a'mĭ face locŭ, calcŭ peste genunchii publicului.

Domnulŭ: Puțină paciență, pentru Dumneḑeu!

Dómna: Of! nervii (Ea cade într'unŭ atacŭ de nervĭ. Este dusă afară de bărbatulŭ și de vecinulŭ sĕu — unŭ oficialŭ necunoscutŭ — până la o trăsură).

Necunoscutulŭ: (părăsindŭ pe Du flost) Domnule, décă ai avé trebuință de bunele mele îngrijirĭ pentru Dómna, étă carta mea.

Duflost (cetindŭ) „*Brațŭ de fieră*, îmblânḑitorŭ de animale sĕlbatice“

A. V-u.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonațĭ, că mai avemŭ din anii trecuțĭ numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei“, precum și câteva intregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.

Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr, 318: 1 oră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.

Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurecĭ la Brașovu:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ.

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 m. după amédĭ

b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.

c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute noptea.

d) „ „ la *Făgărașŭ*: 4 óre diminéța.

e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amédĭ

b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.

c) Din *Sĕcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.

d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.

Bilanțulŭ anualŭ

din 31 Decemvrie 1888 alŭ societății

„ALBINA“ institut de credit și de economii în Sibiu.

Active.

		fl. cr.
Cassa în numĕrarŭ.		57,330.26
Monetă		702.82
Cambie de bancă		2.109,477.22
Imprumuturĭ pe hipotece:		
a) în scrisurĭ fonciare	1,090,947.38	
b) în numĕrarŭ	94,314.73	1,185,262.11
Credite cambiale cu acoperire hipotecară.		295,762.43
Credite fixe		86,248.40
Avansurĭ pe efecte publice . . .		92,300.35
Credite de cont-curentŭ		117,520.53
Imprumuturĭ pe producte , . .		27,633.39
Casa institutului, realitățĭ dela gara Brașovŭ și diverse realitățĭ de vêndare		136,959.32
Efecte publice		283,674.75
Efectele fondului de garanță ale scrisurilorŭ fonciare.		222.394.17
Efectele fondului de pensiunĭ alŭ funcționarilorŭ institutului . .		30,452.90
Mobiliarŭ	7,684.45	
după amortisare de.	708.65	6,975.80
Depunerĭ la băncĭ și diverse conturĭ debitóre		93,025.82
	fl.	4,745,720.27

Passive.

		fl. cr.
Capitalŭ socialŭ 3000 acțiunĭ à fl. 100		300.000.—
Fondulŭ de reservă alŭ acționarilorŭ		66,466.—
Depunerĭ spre frunctificare . . .		2,864,397.96
Scrisurĭ fonciare de $6^0/_0$ în circulațiune	861,300,—	
Scrisurĭ fonciare de $5^0/_0$ în circulațiune	210,000.—	
Scrisurĭ fonciare eșite la sorțĭ în circulațiune.	3,100.—	1,074,400.—
Fondulŭ de pensiunĭ alŭ funcționarilorŭ		30,483.90
Dividende neridicate		1,440.—
Cambie de bancă reescomptate .		260,579.11
Avansurĭ dela banca austro-ungară		55,000.—
Interese anticipate pro 1889 . .		39,013.09
Diverse conturĭ creditóre . . .		3,884.78
Profitŭ curatŭ		50,064.43
	fl.	4,745,720.27

Sibiiu, 31 Decemvrie 1888.

I. Hannia m. p., membru alu direcțiunei. **I. Popescu** m. p., membru alu direcțiunei. **P. Cosma** m. p., directorŭ esecutivŭ. **Iosifŭ Lissai** m. p., comptabilŭ-șefŭ.

Subsemnatulŭ comitetŭ amŭ esaminatŭ bilanțulŭ presentŭ și confrontându-lŭ cu registrele principale și ausiliare ale societății, ținute în bună regulă, l'amŭ găsitŭ în consonanță cu acelașĭ și esactŭ.

Sibiiu, în 9 Martie 1889.

Comitetulŭ de supraveghiare:

Dr. Aurelŭ Brote m. p. N. Frateșiu m. p. Cornelŭ Tobiasŭ m. p. I. Crețiu m. p.

Rugămŭ pe domnii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.